

[Oluf Pedersen.]

fund. Det, som er galt, er, som ogsaa ærede Medlemmer af dette høje Ting har været inde paa, det forskellige Pristal for By og for Land, de Pristal, som staar i Forbindelse med de Skatter og Omkostninger, som holder Detailpristallet oppe paa 160; men selv om man gennem de Foranstaltninger, der her er Tale om, flytter fra Husmanden over til Herremanden og prøver paa at fordyre visse Ting, saa naar man dog ikke op paa et Pristal for dansk Landbrug paa over 100, medens Detailpristallet vil stige fra 160, det vil sige, man faar ganske den samme Forskel paa Landbrugspristallet og Detailpristallet og faar ikke nogen som helst Hjælp til det danske Landbrug.

Vi fra vor Side erkender, at der trænges til en Lovgivning, som giver dansk Landbrug bedre Vilkaar, men det opnaar man ikke ved ogsaa at prøve paa at give Særrettigheder til dansk Landbrug; det opnaar man, hvis man fjerner de Særrettigheder, som man har givet de andre Erhverv.

Munch-Petersen: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen begyndte sit Indlæg med nogle historiske Betragtninger og paastod, at Situationen i Dag var nøjagtig den samme som under Merkantilismen i Enevældens Tid. Der er det karakteristiske ved denne historiske Betragtning, at man her som altid fra Retsforbundets Side abstraherer fra, at vi lever i et kapitalistisk Samfund, og at den historiske Opgave i Dag for den arbejdende Befolkning derfor ikke bestaar i at bekæmpe visse Former for Merkantilismen, men bestaar i at afskaffe selve det kapitalistiske Samfundssystem, og netop ved den Abstraktion er det jo, at Retsforbundet opbygger sin Teori om Tilbagevenden til Naturen og til Fysiokraternes meget besungne Tid.

Hvad de foreliggende Lovforslag angaar, er det jo, som det blev nævnt før, saaledes, at de er blevet behandlet forud i en lille Rigsdag, og at de faktisk er vedtaget paa Forhaand, saaledes som det har været Tilfældet med saa mange Love, som formelt er blevet behandlet her i Tinget. Ganske vist paastaar man nu fra nogle af Kontrahenternes Side i den foretagne Kohandel, at man er blevet snydt alligevel ved Ministerens Forelæggelse af Lovforslagene her i Tinget. Jeg skal naturligvis ikke kunne udtale mig nøjagtigt om, hvordan Kohandelen i Enkeltheder er blevet sluttet, men det vil jo blive saaledes efter de Udtalelser, der er fremkommet fra Venstre og

det konservative Folkeparti, at man ønsker og sikkert ogsaa vil faa disse Love yderligere forværret i det Udvalg, som skal nedsettes efter denne første Behandling. Givet er det i alt Fald, at disse Love stort set vil blive gennemført i den foreliggende Form, medens det derimod ikke er nær saa givet med Lovforanstaltninger i andre Retninger og heller ikke er givet med de Lovforslag, som man har behandlet i Forgaars og i Gaar her i Tinget, og som ganske vist langt fra var vidtgaende nok, men som dog paa visse Punkter indeholdt noget i den rigtige Retning, medens disse Lovforslag netop kun er en Fortsættelse af de tidligere arbejderfjendtlige Love, som har været gennemført ved de forskellige Kriseforlig. Naturligvis kan ikke blot de Foranstaltninger vedrørende de arbejdsløse, som blev behandlet i Gaar, men langt mere vidtgaende Foranstaltninger gennemføres gennem Kamp fra Arbejderklassens Side og især, hvis de, som har Magten over Apparatet indenfor Arbejderbevægelsen, vil sætte Arbejderbevægelsen ind. Men som det ligger, er det højest tvivlsomt, hvad der kan naas, medens Vedtagelsen af de Lovforslag, vi behandler i Dag, desværre er givet paa Forhaand.

Disse Lovforslag skulde mildne Krisen, paastaas der, og det er samtidig paastaaet, at man vil give noget til Landbrugerne, som skulde være stjaalet fra Landbrugerne i Forvejen. Man fik i hvert Fald nærmest det Indtryk af det ærede Medlem Hr. Brorsens Meddelelse af en vis Statistik, der har været forelagt i Kommissionen, og hvorefter den øvrige Befolknings Forbrug af Landbrugsprodukter skulde være faldet med 127 Mill. Kr. Man fik nærmest det Indtryk, at disse 127 Mill. Kr. var Penge, som den øvrige Befolkning havde stjaalet fra Landbrugerne. Men naar den øvrige Befolkning har maattet bruge for saa mange Millioner Kroner mindre til sit Forbrug, saa er det jo paa Grund af den Nødssituation og Krisesituation, som Befolkningen har været ude i, paa Grund af den almindelige Nedskæring, som er sket for den store Befolkning. Og disse Millioner skaffes jo ikke tilbage ved, at man fordyrer forskellige Landbrugsprodukter. Derved bliver Mulighederne for at aftage Varerne langt fra større, men tværtimod mindre.

Det er overhovedet ganske umuligt at løse eller mildne Krisen ved forskellige prisfordyrende Foranstaltninger, saaledes som man stadig har forsøgt det fra denne Rigsdags Side. Følgerne er blevet forskellige Prisfordyrelser. Vi mærker disse Prisfordyrelser især i den sidste Tid. Tendensen til